

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi M. M.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego
z dnia 31 sierpnia 2010 r., w sprawie z powództwa I. Spółki Akcyjnej z siedzibą w
C.
przeciwko M. M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 grudnia 2012 r.,

- 1) odrzuca skargę;**
- 2) zasądza od M. M. na rzecz "I." S.A. w C. kwotę 317 zł (trzysta siedemnaście) tytułem kosztów postępowania skargowego.**

Uzasadnienie

Prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 31 sierpnia 2010 r. Sąd Rejonowy nakazał pozwanemu M. M. zapłatę powodowi 4 374,50 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 24 sierpnia 2010 r. oraz orzekł o kosztach procesu.

Pozwany zakwestionował w całości nakaz zapłaty skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia i zarzucił naruszenie przepisów postępowania cywilnego: art. 233 k.p.c., i art. 232 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c., art. 316 k.p.c. oraz art. 485 § 1 i 2 k.p.c., art. 379 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 86 k.p.c. oraz naruszenie art. 45 pkt 1 Konstytucji RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 2 k.p.c., w sytuacji gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dopuszczalność skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia uzależniona jest od istnienia wyjątkowego wypadku polegającego na występowaniu niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że za wypadek wyjątkowy, o którym mowa w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c., można uznać - przykładowo - nieskorzystanie przez stronę z przysługującego jej środka zaskarżenia z powodu ciężkiej choroby, katastrofy, klęski żywiołowej lub błędnej informacji udzielonej przez pracownika sądu (postanowienie z dnia 2 lutego 2006 r., I CNP 4/06, OSNC 2006/6/113). Skarżący nie wykazał, że jakkolwiek wyjątkowy wypadek występuje w jego sprawie.

W przedmiotowej sprawie - jak sam skarżący wskazuje - była możliwość zaskarżenia nakazu zapłaty, istniała zatem możliwość jego uchylecia lub zmiany. Skarżący nie skorzystał z tej możliwości. W istocie skarżący zastępuje skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia środki odwoławcze przysługujące od nakazu zapłaty na zasadach ogólnych.

Jeżeli strona miała obiektywną możliwość skorzystania z instancji odwoławczej i z tej możliwości nie skorzystała z przyczyn leżących po jej stronie,

to skarga jest niedopuszczalna (art. 424⁸ § 2 k.p.c.). Następuje to zarówno przy świadomej rezygnacji z wniesienia środka odwoławczego, jak i przy zawinionej przez stronę niemożności skorzystania z takiego środka (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2008 r., V CNP 187/07; OSNC-ZD 2008/4/107).

Wobec powyższego na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzucił skargę.

O kosztach postępowania skargowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.